

?k is szavazni fognak!

2020 január 07. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ezt nem lehet szó nélkül hagyni!

Gondolatok egy választásról

„Tanulunk-e a hibáinkból, vagy jöv?re (és 2022-ben) még nagyobb sallerokba lépünk bele?”

Ezt kérdezi Pilhál Tamás, a Pesti Srácok vezet? publicistája, s okkal, joggal, jól teszi. Ezt nem lehet szó nélkül hagyni! Nem más: sokkal radikálisabb, kemény kormányzást követel.

Érthet? a kormánypártiak ingerültsége, olykor haragja is, ha összevetjük például Tarlós István Budapestjét az el?tte járók munkájával, s bizonyára így van ez más, ellenzéki vezetésbe került városoknál is. A közmondás szerint a harag rossz tanácsadó. Azt hiszem, hogy bár hangzatos dolog külföldr?l pénzelt és irányított ellenzéki siserahadnak, „dróton rángatott, fizetett ügynökök, újkommunista-széls?liberális fanatikusok, közönséges haza- és nemzetárulóknak” nevezni a politikai ellenfelünket, azonban nem célra vezet? általánosítás.

A Fidesz-KDNP kormánynak a 2010-ben még cs?d szélén tántorgó országot sikerült gazdasági növekedésbe vezetni, az államadósságot, a munkanélküliséget visszaszorítani, történelmi érték? szomszédság-politikánk van, s megvédtük országunkat az illegális tömeges bevándorlólktól.

Mindez azonban a potenciális szavazók, alias választók túlnyomó többségének az érdekl?dési körén kívül esik. Ami jó, azt adottságnak tekinti a statisztikai többség, de ha elveszik t?le, mélyen felháborodik. Lehet ezen bosszankodni: hiszen ez a kádárizmus következménye, azonban attól még így van. Látjuk, meg is írták már többen is: nem a teljesítmény számít a választásokon. Meg kellene próbálni megérteni a miérteket.

Úgy látom, hogy a mai ellenzéki szavazók egy része szinte törvényszer?en protest-szavazó. Valószínűleg igaz, hogy ehhez sokat hozzátesz a gy?löletre hangolt balos média, de kétségkívül ott van a fogadókészség sok emberben. De nem csak az alkalmazotti státusú munkavállalók protestálnak, hanem a viszonylag semleges vállalkozók között is sokan. Mert mit hallok t?lük? A királyi tévében bemondják, hogy ennyi, meg ennyi, 100, meg 800 millióval támogatják az ide települ? x meg z külföldi beruházót, de nekünk jelzalogot tesznek a házra – s jó, ha kapunk kölcsönt egyáltalán. Minimálbér emelés? A kis- és középvállalkozó munkáltatók vakarják a fejüket: mib?l? Ja, a másik oldalon jön az adócsökkentés.

Hiszem, ha látom – mondják. Eddig minden 100 egység teljesítményb?l jó, ha 7-8 maradt. Közben meg hallani, olvasni a gy?zelmi jelentéseket, amiket persze busásan megfizetnek, mint Lenin g?zhajóján az agit-propos dudást. A közgazdászok egy része a hibás redisztribúciót emlegeti.

De lám, a kedvezményezettek mégsem mi vagyunk – mondják – s én hiába sorolom a nyugdíj-prémiumot, a csokot, a rezsicsökkentést. Ami jó, azt természetesnek veszik. Látok többeket, bizony sokan sokat dolgoznak, ahogy sokat dolgoztak mások is. A nyugdíj meg külön téma: bárki részletesebben belemászik, rengeteg visszasságot lát az infláció-követés, prémium ellenére, és hiába mondjuk, hogy ez évtizedek sara, attól még a most regnálók maradnak, maradunk, s leszünk sárosak.

„VÉDEKEZÉS HELYETT TÁMADÁS! Miért kell közpénzzel tömni az ellenséget? ...külföldr?l pénzelt és irányított ellenzéki siserahad!” Bizony nehéz szó nélkül megállni az ellenzék részér?l érke? sok méltatlan, igaztalan, alpári rágalmat, meg a parlamentbe vitt idéetlenkedést... Bizony nehéz, amikor például bolsevik strómanok jobb sorsra érdemes diáklányok mögé bújva uszítanak. Nem a 2006-ban rend?rrohamot vezényl?ket emlegeti a diáklány – talán nem is tud err?l, úgy látszik, tényleg balos tanárai lehettek... Sokan hazulról hozták zsigeri elfogultságukat, mások pedig vagy ifjúságukat vagy piti karrierjüket sírják vissza a Kádár-korszakból.

Mégis meg kell próbálni megérteni az elfogultság összetev?it, akkor talán a jobbakkal szót lehetne váltani – mert igenis vannak olyanok is, akik éppen úgy jó magyarnak érzik magukat, bár nem csináltatnak reformkori, zsinóros mentéket. (Amikor – úgy emlékszem, 2002-ben – Kovács László a választási kampány vitam?sorában a tévé nyilvánossága el?tt tüntet?leg kit?zte a kokárdát, akkor szerintem sok szavazatot szerzett közülük.) A közvéleménykutatások egyébként akkor is a Fidesz-KDNP el?nyét jósolták, mint most októberben is.

Néhány gondolat a hétköznapi ember baloldaliságáról. Gyökerest?l ellentmondásos volt a mai szavazók élete, f?leg a szüleiké, a mai 50-60-70 éveseké. Els? sorban a párt-állami rendszer rafinált érvényesülési skálájának, az el?ny?k/hátrányok cizellált rendszerének tulajdonítható, hogy derék emberek százezrei úgy élték meg a 70-es 80-as éveket, mint amikor szerény, de biztos egzisztenciájuk volt – ráadásul akkor váltak feln?tté, sokan akkor

költöztek összkomfortos lakásba. És végre tartós béke volt.

A szociológia külön fejezete szól a politikai szocializációról, annak színtereiről. A mai középkorú választók zöme – s a vélemény-vezérek jelentős része közülük kerül ki – a Kádár-korszak leszálló ágában szocializálódott. Aki maga, vagy akinek a szülője ott valamilyen pozíciót töltött be, az potenciálisan balos lehet. Ismerek olyan vallásos (róm.kat.) 70 év körüli házaspárt, aki ebbe a körbe tartozik. Senki sem foghatja rájuk, hogy karrieristák voltak, még csak párttagok sem.

Vidékről kerültek Pestre, fiatalok voltak, beilleszkedtek, keményen dolgoztak. Magyarázhatnám nekik, hogy a nyolcvanas években adósodott el úgy az ország, meg hogy a teljes foglalkoztatottság mi volt valójában, próbáltam is, de az életútjukra visszanézve egészen mást gondolnak erről. Szóval a szinkron közvéleménykutatások azért torzítanak sokszor meglepően nagy mértékben, mert nem számolnak az életutakkal, ezekkel a mélyen beágyazott élményanyagokkal.

Tehát hogyan, s milyen témával lehetséges megszólítani azokat, akiket meg szeretnénk nyerni? Egy ilyen cikkben nem lehet társadalomtörténeti, szociológiai részletekbe bocsátkozni, de azt megemlítem, hogy pl. a kiváló történész, Gyáni Gábor kimutatta, hogy 1956 képe mítoszként és történelmi emlékként aktívan él az egyéni elbeszélésekben. Mármint nemcsak a még élők déd- és nagyszülőkében, hanem a népköltészet logikájával jóval tovább.

És mi lett 1956-ból 2006-ban? Mi lett az 50-edik évfordulóval? Szóval a tematizálásban szerencsésebbnek tartanám az ilyen majdnem konszenzusos ügyeket firtatni. Az én városomban egy kis vállalkozó nemrég azt mondta: „2006 akkora tanulság volt, hogy ha nálunk itt a Fidesz 2010-ben egy kutyát indít, akkor arra szavazunk. Ma már azonban más a helyzet.”

Egy kommentelő pedig ezt: „a Fidesz nem támaszkodik a tagságra, nincs jól működő információs rendszere, nem szólítja meg a fiatalokat” a középvezetőség pedig belterjes. Szóval mélyebb elemzés kellene, s mélyebb terepmunka, ahol az egyik fő terep maga az internet!

Radikális hangot? Igen, jogos a háborgás. Gondolkozzunk, hogyan nyerhetjük meg azokat a jó szándékú embereket, akik kisebb dimenziókban gondolkodnak, mert ?k is szavazni fognak! Fel kell készülnünk 2022-re, nehogy úgy járjunk, mint 2002-ben, 2006-ban!

Patakfalvy Katalin

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
